

mellem Berne og Børn var i ethvert Fald som 5 til 2 eller som 6 til 2 i de 2 sidste Aar, nemlig i Aarene 1869 og 1870, for hvilke Aar der foreligger mig Lister over Udvandringen: Og, da Størrelsen af Udvandrerhusenes Indtægter retter sig efter Familiens Størrelse, saa er der egentlig ikke noget Ubilligt i, at der betales særskilt for hvert enkelt Medlem, der rejser; men jeg skal indrømme, at det bliver mere end 1 Mk. for hver, idet der hidtil kun er betalt 8 $\frac{1}{2}$ for en Kontrakt, og man har tilladt at sætte flere Personer paa den samme Kontrakt. For Øvrigt er det et stort Spørgsmaal, om det egentlig er rigtigt at sætte flere Personer paa den samme Kontrakt; thi det har ofte voldt Politiet eller rettere sagt Udvandrerne store Besværigheder, at der er blevet betalt for alle Medlemmer, af en Familie paa een Kontrakt, idet man, naar Bedkommende er bleven syg eller har faaet Forsald, saaledes at han som Følge deraf har maattet gaa med en anden Keilighed, da ikke i Amerika har villet respektere, at han har betalt sin Fragt. Det er i hvert Fald en Velvillie fra Politets Side, at det tillader, at der gives Familier Kontrakt under Et, medens det meget godt kan forlanges og ogsaa andetsteds forlanges, at hver enkelt Person skal have sin Kontrakt.

Suenson: Jeg skal kun lige over for den ærede Ordfører bemærke, at jeg ikke har udtalt mig imod den Forandring i § 3, som gaar ud paa, at det skulde være uberygtede og fuldmyndige Personer, men kun imod den Forholdsregel, at de i 5 Aar skulle have havt fast Ophold her i Landet. Det var kun dette ene Punkt, jeg udtalte mig imod, og jeg mente, at man i Stedet derfor kunde sætte noget Andet, som gjorde det muligt, at Folk, der havde været i Amerika, og som vare dygtige og retsflaue, kunde benyttes i det Sag, hvori de bedst vare stikede til at blive anvendte — Med Hensyn til det andet Punkt, nemlig Forslaget til § 5, da gjorde jo den ærede Ordfører ingen Bemærkning imod det, jeg fremhævede, at paa den Maade, man her foreslaaer denne Mand ansat, gjorde man ham

interesseret i, at der blev saa mange Udvandrerer som muligt, idet hans Pengeindtægter derved vilde tiltage, da han jo var lønnet pr. Udvandrer.

Ordføeren: Ja, i det Sidste har det ærede Medlem Ret; jeg er enig med ham deri, at jeg ikke anser denne Lønningsmaade for heldig, men jeg haaber, at dersom det efter Forslaget af de 5 Aar — Bestemmelserne i § 5 ere jo kun indførte paa Prøve i dette Tidrum — skulde vise sig ussikkert at beholde denne Institution, saa vil vedkommende Justitsminister ogsaa nok sørge for en anden Lønningsmaade. Ganste vist bør denne Mand have en fast Løn; deri er jeg enig med det ærede Medlem.

Madvig: Hvad Lønningsmaaden angaar, skal jeg blot bemærke, at der jo slet ikke i Forslaget staar, at den Vedkommende skal lønnes med 24 $\frac{1}{2}$ Sk. af hver Udvandrer. Der staar kun, at der af Udvandringssagenten skal betales saa Meget for hver Udvandrer, og at Justitsministeren saa bestemmer, hvad Tilsynet skal have i Godtgjørelse af det Beløb, der paa den Maade indkommer. Justitsministeren kan altsaa godt i Forventning om, hvad der vil indkomme, strax fastsætte en rimelig, om end i Begyndelsen lav, Løn for den Vaagsældende.

Ordføeren: Ja, deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret, men Justitsministeren vil dog ogsaa kunne ordne Sagen saaledes, at Vedkommende overtager det Hele paa sin Risiko, og jeg har ikke været ganste vis paa, at det ikke var Justitsministerens Mening at gaa frem paa den Maade.

Justitsministeren: De Bemærkninger, som bleve gjorde af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig), forekom mig at være fuldkommen rigtige, og jeg tror saaledes virkelig ikke, at den Betragtning, som er bleven gjort gjældende af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Suenson), vil kunne holde Stil. Hvorledes end Forholdet tænkes ordnet, saa tror jeg dog ikke, at det vil blive ordnet paa en saadan Maade, at der vil være nogen